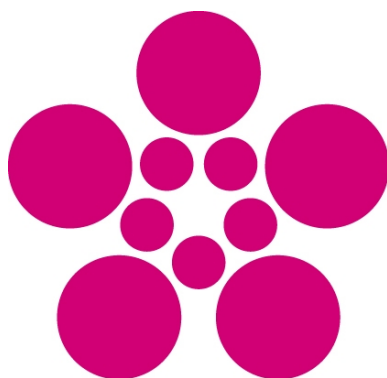

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: **Finance a účetnictví**

navazující magisterské

studijní plán – verze 1

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání diplomové práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017	6
4. Okruhy otázek k SZZ	8
Ekonomie	9
Finance podniku	13
Účetnictví podniku	15
Kvantitativní metody v ekonomii	17
Finance	21

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	14. 5. 2021	
přihlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 26. 2. 2021	
odevzdání diplomové práce	16. 4. 2021	
příprava na státní závěrečnou zkoušku	17. 5. – 28. 5. 2021	(2 týdny)
státní závěrečné zkoušky	17. 6. 2021	
podzimní termín SZZ	říjen 2021	

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na [www fakulty](http://www.fakulty) (sekce Studenti).

Odevzdání diplomové práce

Pro studenty všech studijních oborů navazujících magisterských studijních programů, kteří v akademickém roce 2020/2021 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (**nejpozději do 26. 2. 2021**) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu (červenci) akademického roku 2020/2021 platí následující pokyny:

- ⇒ **diplomové práce** u oborů navazujících magisterských studijních programů musí být odevzdány vedoucímu práce v jednom vyhotovení **nejpozději do 16. 4. 2021**;
- ⇒ studenti všech oborů navazujících magisterských programů odevzdají na studijním oddělení **7x teze** diplomové práce **nejpozději do 16. 4. 2021**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 452 ze dne 4. 12. 2020 a čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017, a to **nejpozději do 16. 4. 2021** u bakalářských a diplomových prací. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

K obhajobě si každý student připraví **prezentaci** své diplomové práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou

„nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).

9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.
11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45 – 60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby,

- kteřá záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.
- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádná relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
 - (12) Během SZZ student přesně dodrží pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřípustné
 - a) používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - b) používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - c) komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
 - (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - c) Po přípravě předstupuje student před komisi a obhajuje bakalářskou práci (15 minut).
 - d) Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - e) Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
 - (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Student obhajuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - c) Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20 – 30 minut).
 - d) Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
 - (15) Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývající části, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítal-li student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

1. Ekonomie
2. Finance podniku
3. Účetnictví podniku
4. Kvantitativní metody v ekonomii
5. Finance

OKRUHY PRO SZZ – NAVAZUJÍCÍ MAGISTERSKÉ STUDIUM

studijní obor: FINANCE A ÚČETNICTVÍ

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomie (KEN/SZEK)

(KEN/MIE2N, KEN/CMI2 Mikroekonomie 2, KEN/MAE2N, KMI/CMA2 Makroekonomie 2)

Navazující magisterský studijní program: N0488A050006 Finance a účetnictví

1. CHOVÁNÍ A ROZHODOVÁNÍ SPOTŘEBITELE

Model chování spotřebitele, dokonalé substituty, dokonalé komplementy, nežádoucí statky, neutrální statky, nasycení, rozpočtové omezení spotřebitele. PCC, ICC, Engelova křivka. Substituční efekt, důchodový efekt, Slutského rovnice.

2. PRODUKCE

Popis technologických omezení. Produkční funkce v krátkém období. Produkční funkce v dlouhém období, technická míra substituce, nákladové optimum.

3. CHOVÁNÍ FIRMY – ANALÝZA NÁKLADŮ, PŘÍJMU A ZISKU FIRMY

Náklady firmy, vztah mezi krátkodobými a dlouhodobými náklady, obalová křivka, minimalizace nákladů, Optimální velikost závodu. Vliv změny cen vstupů na náklady firmy. Příjmy firmy celkové, průměrné a mezní v různých tržních strukturách.

4. FIRMA V POSTAVENÍ DOKONALÉ KONKURENCE,

Volba výstupu dokonale konkurenční firmou. Výstup, nabídka v krátkém a dlouhém období, efektivnost.

5. ROZHODOVÁNÍ MONOPOLISTICKÉ FIRMY O VÝSTUPU A CENĚ,

Firma v monopolistické konkurenci v krátkém období. Rovnováha v dlouhém období. Chamberlinův model. Efektivnost monopolistické konkurence.

6. OPTIMÁLNÍ VÝSTUP FIRMY V PODMÍNKÁCH OLIGOPOLU

Duopol, Cournotův oligopol, Stackelbergův model. Teorie her, vězňovo dilema, výplatní matice.

7. OPTIMÁLNÍ VÝSTUP FIRMY V PODMÍNKÁCH MONOPOLU

Volba optimálního výstupu monopolu. Stanovení ceny monopolem. Náklady mrtvé váhy. Monopolní zisk. Cenová diskriminace.

8. VŠEOBECNÁ ROVNOVÁHA

Efektivnost, Edgeworthův diagram, efektivní alokace. Efektivnost ve výrobě. Směna, efektivnost směny. Výrobně spotřební efektivnost. Dosahování všeobecné rovnováhy.

9. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ – TRH PRÁCE

Volba optimálního poptávaného množství práce v krátkém a dlouhém období. Rozklad substitučního a důchodového efektu u individuální nabídky práce.

10. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ - TRH KAPITÁLU

Investiční rozhodování. Reakční křivky. Investiční rozhodování v kontextu rizika.

11. EKONOMIE RIZIKA A NEJISTOTY

Ekonomické chování za rizika a nejistoty. Formy redukce rizik, riziko a poptávka. Nástroje a postupy při rozhodování v podmínkách nejistoty.

12. TRŽNÍ SELHÁNÍ A MIKROEKONOMICKÁ POLITIKA STÁTU

Institucionální rámec ekonomiky, mikroekonomická politika zaměřená na překonání tržních selhání. Externality a podmínky efektivnosti. Veřejné statky a efektivnost, optimální množství veřejného statku. Asymetrická informace, morální hazard.

13. MAKROEKONOMICKÁ ROVNOVÁHA V TŘÍSEKTOROVÉM A ČTYŘSEKTOROVÉM MODELU EKONOMIKY

Určení rovnovážné úrovně výstupu v třísektorovém modelu ekonomiky. Určení rovnovážné úrovně výstupu v čtyřsektorovém modelu ekonomiky. Úniky z výdajového proudu. Výdajové multiplifikátory a multiplikační efekty.

14. MAKROEKONOMICKÁ INVESTIČNÍ FUNKCE

Makroekonomická investiční funkce, makroekonomická investiční poptávka.

15. KŘIVKA IS

Křivka IS - význam křivky IS, charakteristika IS funkce, determinanty IS funkce, IS funkce v keynesiánském a monetaristickém přístupu. Parametr citlivosti investic na úrokovou míru. Faktory ovlivňující parametr b .

16. KŘIVKA LM

Křivka LM - význam křivky LM, rovnováha na trhu peněz, charakteristika a odvození křivky LM, determinanty LM funkce.

17. MODEL IS-LM A JEHO FORMALIZACE

Současná rovnováha na trhu finálních statků a na trhu peněz. Model IS – LM. Algebraické a grafické odvození, hlavní determinanty, nerovnováhy v modelu IS-LM a jejich vyrovnání.

18. AKOMODAČNÍ POLITIKA

Fiskální politika a její účinky v modelu IS-LM. Monetární politika a její účinky v modelu IS-LM. Transmisní mechanismus.

19. SPOTŘEBA A SPOTŘEBNÍ FUNKCE

Makroekonomická spotřební funkce. Teorie životního cyklu. Teorie permanentního důchodu. Spotřeba – empirie.

20. INVESTICE DO FIXNÍHO KAPITÁLU, DO BYTOVÉ VÝSTAVBY A DO ZÁSOB.

Investice do fixního kapitálu. Žádoucí kapitálová zásoba. Nájemný náklad kapitálu. Přizpůsobení kapitálové zásoby. Akcelerační model. Investice do bytové výstavby. q-teorie investic. Investice do zásob. Zásoby v hospodářském cyklu.

21. OTEVŘENÁ EKONOMIKA, MOBILITA KAPITÁLU

Teorie měnového kurzu. Úrokový diferenciál. Mobilita kapitálu.

22. MODEL IS – LM – BP

Platební bilance a křivka BP. Analýza modelu IS-LM-BP. Dokonalá kapitálová mobilita v podmínkách pevných a pružných měnových kurzů a účinky fiskální a monetární politiky. Politika „ožebrač bližního svého“.

23. HOSPODÁŘSKÝ RŮST A ROZVOJ

Neoklasický model růstu. Teorie endogenního růstu a ekonomie strany nabídky. Nová ekonomie. Kolísání výstupu, hospodářské cykly, teorie reálných hospodářských cyklů, mechanismus šíření. Ekonomický rozvoj – podstata a měření.

24. AGREGÁTNÍ NABÍDKA

Agregátní nabídka v krátkém a dlouhém období. Odvození křivky agregátní nabídky. Poloha, sklon a body ležící mimo křivku agregátní nabídky. Klasická a keynesiánská křivka agregátní nabídky. Ovlivňování agregátní nabídky. Klasický model trhu práce. Rozšíření AS o inflaci a očekávání.

25. AGREGÁTNÍ POPTÁVKA

Odvození křivky agregátní poptávky. Rovnice křivky agregátní poptávky. Poloha, sklon a body ležící mimo křivku agregátní poptávky. Vertikální křivka agregátní poptávky. Ovlivňování agregátní poptávky.

26. TEORIE DRŽBY PENĚŽ, NABÍDKA PENĚŽ

Poptávka po penězích. Základní vlastnosti poptávky po penězích. Kvantitativní teorie peněz. Neutralita peněz. Teorie držby peněz. Nabídka peněz. Peněžní báze. Peněžní multiplikátory.

27. NEZAMĚSTNANOST, INFLACE, ROZPOČTOVÉ DEFICITY A VÝSTUP

Mzdová strnulost. Lucasova křivka agregátní nabídky. Výstup, nezaměstnanost a inflace – očekávání a přizpůsobení. Phillipsova křivka, Okunův zákon. Náklady spojené s nezaměstnaností a inflací. Léčení inflace.

Literatura:

Hladký, J., & Faltová Leitmanová, I. (2000). *Mikroekonomie II*. Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta.

Hořejší, B., Soukupová, J., Macáková, L., & Soukup, J. (2018). *Mikroekonomie* (6. aktualizované a doplněné vydání). Management Press.

Holman, R. (2007). *Mikroekonomie: středně pokročilý kurz* (2. aktualizované vydání). C.H. Beck.

Krugman, P. R., & Wells, R. (c2013). *Microeconomics* (3rd ed). Worth Publishers.

Faltová Leitmanová, I., & Hladký, J. (2005). *Makroekonomie II*. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zemědělská fakulta.

Dornbusch, R., Fischer, S., & Startz, R. (2018). *Macroeconomics* (Thirteenth edition). McGraw-Hill Education.

Holman, R. (2018). *Makroekonomie: středně pokročilý kurz* (3. vydání). C.H. Beck.

Mach, M. (2001). *Makroekonomie II: pro magisterské (inženýrské) studium* (Vydání třetí (dotisk). Melandrium.

Předmět SZZ: Finance podniku (KUF/SZFRP)

(KUF/FNP2, KUF/CFNP2 Finance podniku II, KUF/FINAP, KUF/CFNAP Finanční analýza a plánování)

Navazující magisterský studijní program: N0488A050006 Finance a účetnictví

Okruh Finance podniku II.

1. Cíle, principy a specifika investičního rozhodování a dlouhodobého financování.
2. Investiční projekty a předinvestiční příprava.
3. Plánování peněžních toků investičních projektů a způsoby jejich vymezení.
4. Nákladová kritéria výběru projektů.
5. Výnosové metody hodnocení efektivnosti investic.
6. Metody hodnocení efektivnosti založené na zisku.
7. Požadovaná výnosnost. Vliv daní, úroků a inflace na investiční rozhodování.
8. Riziko a jeho měření. Vliv rizika na časovou hodnotu peněz.
9. Aplikace rizika v investičním rozhodování.
10. Finanční investice podniku (model oceňování kapitálových aktiv, diverzifikace, modely rizikové prémie).
11. Zdroje dlouhodobého financování a náklady kapitálu.
12. Optimální kapitálová struktura. Bod indiference KS.
13. Finanční páka, provozní páka, celková páka - vliv na optimální kapitálovou strukturu.
14. Interní zdroje financování.
15. Externí zdroje financování podnikových investic.
16. Leasingové financování investic.
17. Oceňování podniku.
18. Kolektivní investování a podílové investiční fondy.

Okruh Finanční analýza a plánování

1. Základní pojmy finanční analýzy. Předmět FA. Uživatelé FA. Zdroje informací. Cíle a oblasti FA. Metody FA.
2. Systemizace ekonomických ukazatelů. Ukazatele a jejich klasifikace. Systémy ukazatelů - uspořádání a členění.
3. Metody rozkladu indexů a diferencí syntetických ukazatelů. Metoda funkcionální, logaritmická, postupná.
4. Teorie indexů. Indexy a rozdíly hodnot. Klasifikace indexů. Rozklady individuálních složených indexů a souhrnných indexů. Shift-share analýza. Ekonomický normál.
5. Analýza poměrových a rozdílových finančních ukazatelů. Fondy finančních prostředků. Rentabilita. Aktivita. Zadluženost. Likvidita. Tržní ukazatele.
6. Ekonomická a tržní přidaná hodnota. EVA entity. EVA equity.
7. Metody mezipodnikového srovnávání. Jednorozměrné a vícerozměrné srovnávací metody.

Grafické znázornění. Metody stanovení vah kritérií.

8. Hodnocení rozvoje podniku. Jednofaktorová a dvoufaktorová produkční funkce. Statické a dynamické produkční funkce.

9. Produktivita práce a účinnost majetku. Průměrná a mezní účinnost výrobních faktorů. Substitute výrobních faktorů.

10. Proporcionování nákladů. Nákladové typy. Body zvratu. Nelineární průběh nákladů a výnosů. Provozní páka. Finanční páka. Celková páka.

11. Analýza nákladovosti produkce. Ukazatele nákladovosti a jejich vztahy. Vliv nákladovosti a objemu produkce na dynamiku nákladů a zisku.

12. Klasifikační modely a metody. Predikční a diagnostické modely. Tvorba a hodnocení klasifikačních modelů. Diskriminační analýza.

Literatura:

GRÜNWARD, R., HOLEČKOVÁ, J. (2009). *Finanční analýza a plánování podniku*. Praha: Ekopress.

HINDLS, R. a kol. (2007). *Statistika pro ekonomy*. Praha: Professional Publishing.

MAŘÍK, M. a kol. (2011). *Metody oceňování podniku*. Praha: Ekopress.

SEDLÁČEK, J. (2011). *Finanční analýza podniku*. Brno: Computer Press.

STŘELEČEK, F. (2007). *Proporcionování nákladů na výrobu, Provozní a finanční páka*. JU Č. Budějovice.

STŘELEČEK, F. (2004). *Stupně efektivnosti nákladů: monografie*. Č. Budějovice: ZF JU.

SYNEK, M., KOPKÁNĚ, H., KUBÁLKOVÁ, (2009). M. *Manažerské výpočty a ekonomická analýza*. Praha: C.H.Beck.

VALACH, J. (2011). *Investiční rozhodování a dlouhodobé financování*. Praha: EKOPRES.

Předmět SZZ: Účetnictví podniku (KUF/SZUP)

(KUF/IFS1, KUF/MSVU1, KUF/CMSV1 - Mezinárodní standardy účetního výkaznictví 1,
KUF/IFRS2, KUF/CIFR2 - Mezinárodní standardy účetního výkaznictví II,
KUF/MAUC2, KUF/CMUC2 - Manažerské účetnictví II,
KUF/UA, KUF/CUA - Účetní auditing)

Navazující magisterský studijní program: N0488A050006 Finance a účetnictví

Okruh Manažerské účetnictví

1. Controlling, jeho podstata, vývoj a význam. Role controllingu ve strategickém a operativním řízení. Zdroje informací pro řízení.
2. Řízení procesů, činností a aktivit a jejich informační podpora. Manažerské účetnictví jako nástroj pro efektivní řízení. Oportunitní náklady. Výkonnostní účetnictví. Techniky nákladového účetnictví účtování materiálu, práce a režijních nákladů, metody a principy nákladového účetnictví.
3. Kalkulační systém a jeho využití při řízení. Aplikace metod manažerského účetnictví orientující se na řízení procesů a aktivit. Metoda ABC.
4. Rozpočtování - metody, příprava rozpočtů, kapitálové rozpočtování a diskontování peněžních toků, rozpočtová kontrola. Stanovení podnikových cílů s ohledem na podnikový rozpočet.
5. Výpočet a analýza odchylek, sladění rozpočtovaného a skutečného zisku.
6. Odpovědnostní účetnictví jako součást odpovědnostního řízení, řízení odpovědnostních středisek. Vnitropodnikové ceny, tvorba cen. Měření a monitorování výkonnosti jednotlivých vnitropodnikových útvarů, snižování nákladů a zvyšování hodnoty. Výkaznictví v manažerském účetnictví.
7. Strategicky orientované manažerské účetnictví analýza hodnotového řetězce, životnost produktu, BSC, JIT. KPI klíčové indikátory výkonnosti.
8. Rozhodovací úlohy na existující kapacitě, CVP analýza. Rozhodovací úlohy o budoucí kapacitě, finanční kritéria a metody hodnocení investic, respektování faktoru času.

Okruh Účetní auditing

1. Podstata auditu, jeho cíle a obecné principy a etika v auditorské činnosti.
2. Legislativní úprava auditorské činnosti, auditorské standardy.
3. Činnosti auditora před uzavřením auditní zakázky, posouzení rizika, stanovení významnosti (materiality).
4. Strategie a plán auditu, plán testů kontrol, plán testů věcné správnosti.
5. Činnosti související s vlastním provedením auditu – audit stálých aktiv, audit oběžných aktiv, audit vlastního kapitálu, audit závazků.

6. Činnosti související s vlastním provedením auditu – audit nákladů a audit výnosů.
7. Činnosti související s vlastním provedením auditu – audit přílohy k účetní závěrce, audit výroční zprávy.
8. Dokumentace auditu – spis auditora, důkazní informace, výběr položek pro testování.
9. Závěr auditu – posouzení následných událostí mezi datem účetní závěrky a vydáním zprávy auditora, management letter, zpráva auditora, výrok auditora.
10. Účetní podvody – externí a interní podvodná jednání.

Okruh Mezinárodní standardy účetního výkaznictví

1. Mezinárodní harmonizace účetnictví, hlavní účetní systémy (IFRS, US GAAP, účetnictví v EU).
2. Koncepční rámec, oceňování majetku a závazků.
3. Dlouhodobý majetek (vykazování, oceňování, odepisování).
4. Leasing (charakteristika, klasifikace, pohled nájemce a pronajímatele).
5. Zásoby (vykazování a oceňování).
6. Finanční nástroje – finanční aktivum a závazek (vykazování a oceňování).
7. Výnosy ze smluv se zákazníky (model určení výnosů).
8. Závazky – rezervy, podmíněná aktiva a podmíněné závazky, zaměstnanecké požitky (vykazování a oceňování).
9. Daně ze zisku (charakteristika, metody výpočtu).
10. Biologická aktiva – zemědělství; dotace (vykazování a oceňování).
11. Účetní závěrka sestavovaná podle IFRS.
12. Podnikové kombinace - konsolidovaná účetní závěrka.

Literatura:

DRÁBKOVÁ, Z., KOUŘILOVÁ J. (2016). *Účetní auditing*. České Budějovice, Jihočeská univerzita, Ekonomická fakulta.

DVOŘÁKOVÁ, D. (2017). *Finanční účetnictví a výkaznictví podle mezinárodních standardů IFRS*. 5. akt. vyd. Brno: BizBooks.

JÍLEK, J. (2018). *Hlavní účetní systémy IFRS a US GAAP*. Praha: Grada.

KRÁL, B. (2019). *Manažerské účetnictví*. 4., dopl. a aktualiz. vyd. Praha: Management Press.

KRÁLÍČEK, V., MÜLLEROVÁ, L. (2020). *Auditing*. Praha: Oeconomica.

ŠOLJAKOVÁ, L. (2009). *Strategicky zaměřené manažerské účetnictví*. Praha: Management Press.

ŠRÁMKOVÁ, A., KŘIVÁNKOVÁ, M. (2017). *Mezinárodní standardy účetního výkaznictví: praktické aplikace*. 7. akt. vyd. Praha: ICU.

České účetní standardy pro podnikatele.

Mezinárodní standardy účetního výkaznictví.

Vyhláška č. 500/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

Zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech.

Zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech.

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Kvantitativní metody v ekonomii (KMI/SZKEN)

(KMI/STATE, KMI/CSTAE – Statistické metody v ekonomii,

KMI/ENM, KMI/CENM - Ekonometrie,

KMI/RM1, KMI/MDT, KMI/CRM1 – Rozhodovací modely)

Navazující magisterský studijní program: N0488A050006 Finance a účetnictví

1. Regresní analýza a korelační analýza – základní principy. Problematika volby správného regresního modelu. Korelační analýza. Tvary korelačního pole. Interpretace korelačních koeficientů.
2. Jednoduchá regrese lineární a polynomická. Metoda nejmenších čtverců základní princip a odvození vzorců. Mnohonásobná regrese. Odhady parametrů regresních modelů.
3. Interpretace regresních koeficientů. Interpolace a predikce na základě regresních modelů. Konfidenční intervaly (předpovědní a spolehlivostní)
4. Významnost regresního modelu jako celku. Významnost jednotlivých regresních složek modelu. Míry vhodnosti regresních modelů. Zjednodušování modelu.
5. Software pro analýzu dat – přehled, programovací prostředí R, typy datových objektů, import export dat, indexace, základní zpracování, grafika, generování pseudonáhodných čísel princip, metoda inverzní transformace princip, akceptační – rejekční metoda princip, grafické posouzení generátorů pseudonáhodných čísel, rozdělení v R
6. Testování statistických hypotéz – obecný postup a principy, chyby I a II druhu, vybrané parametrické a neparametrické testy (např.: t-testy, znaménkový test, test na shodu absolutních četností, atd...),
7. Normalita a její ověřování, Shapirův-Wilkův test, Kolmogorovův-Smirnovův test, Test dobré shody, grafické pomůcky k ověření normality, konstrukce QQ grafu, histogram

8. Logistická regrese, zobecněné lineární modely, logitová transformace, princip metody maximální věrohodnosti, interpretace výsledných regresních koeficientů, analýza deviance
9. Základní zpracování kategoriálních dat, třídění a popisné statistiky, frekvenční analýza, Nezávislost - princip, konstrukce kontingenčních tabulek, testy nezávislosti v kontingenčních tabulkách, Pearsonova rezidua, Test homogenity multinomických rozdělení, McNemarův test, Koeficienty asociace, vizualizace kategoriálních dat,
10. Základní charakteristiky matice dat, míry nepodobnosti, metriky, metody shlukové analýzy – principy (aglomerativní, divizivní), principy základních algoritmů pro hierarchické shlukování, dendrogram a způsob jeho čtení, heuristický přístup ke stanovení počtu shluků – tržních segmentů
11. Vyjádření užítku – relace preference a indiference, vyjádření preferencí rozhodovatele, tranzitivita této relace, ordinální a kardinální užítkové funkce, základní předpoklady pro užítkovou funkci, celkový a mezní užitek
12. Užítková funkce za rizika – konstrukce užítkové funkce za rizika, parametrické vyjádření a odhady parametrů této funkce, využití této funkce v rozhodovacích úlohách
13. Rozhodování za nejistoty a za rizika – základní pojmy, konstrukce rozhodovací matice, základní přístupy k rozhodování za rizika a nejistoty, analýza citlivosti pro Bayesovo pravidlo, analýza citlivosti pro Hurwitzovo pravidlo
14. Využití inverzní pravděpodobnosti v rozhodování – podmíněná pravděpodobnost, Bayesův vzorec úplné pravděpodobnosti, Bayesův vzorec inverzní pravděpodobnosti a jeho využití v teorii rozhodování (aplikace v případě využití experimentů)
15. Rozhodování s experimentem – apriorní a aposteriorní pravděpodobnosti, příklady možných experimentů, cena dokonalé informace, cena experimentu, rozhodovací stromy a jejich využití
16. Markowitzův model optimalizace portfolia – cíle a možnosti využití modelu, konstrukce modelu a princip výpočtu, nalezení optimální investiční strategie, investiční strategie s minimálním rizikem, vyvážená investiční strategie, optimalizace portfolia s využitím scénářů
17. Základní pojmy z teorie her – hráč, konflikt, výplatní matice, jednopaticové hry – hry s nulovým nebo konstantním součtem - příklady, dvoumaticové hry – hry s nekonstantním součtem - příklady, spravedlivá hra, racionální hráč, ryzí a smíšené strategie
18. Jednopaticové hry – hry hrané proti přírodě, hry dvou racionálních hráčů, sedlový bod, existence optimální ryzí strategie, grafické řešení jednopaticových her, využití lineárního programování

19. Dvouhramkové hry – existence Nashova rovnovážného bodu, dominantní strategie, vězňovo dilema a jiné paradoxy

20. Modely oligopolů z hlediska teorie her – Cournotův model, Stackelbergerův model – základní principy a předpoklady modelů a nalezení optimální strategie

21. ZÁKLADNÍ PRINCIPY EKONOMETRIE

Empirická analýza a ekonometrické modelování. Struktura ekonomických dat. Kauzalita v ekonometrické analýze. Princip „ceteris paribus“.

22. KLASICKÝ MODEL LINEÁRNÍ REGRESE

Předpoklady modelu, metoda nejmenších čtverců, odhady parametrů, míry kvality modelu. Vlastnosti odhadů (rozptyl odhadu, nestrannost, vychýlení odhadů při nesplnění předpokladů modelu). Efekt změny měřítka, funkcionální tvary regrese, modelování konstantní (semi-)elasticity, regrese procházející počátkem.

23. STATISTICKÁ INFERENCE A EKONOMICKÁ INTERPRETACE MODELU LINEÁRNÍ REGRESE

Testování hypotéz v modelu: (jednostranné a oboustranné) t-testy, testy o více parametrech (F-testy submodelů a nevnořené regrese). Interpretace výsledků statistické inference. Asymptotické vlastnosti modelu (konzistence, asymptotická normalita), asymptotické testy (large sample inference). Reziduální analýza, předpovědi, předpovědní intervaly a intervaly spolehlivosti.

24. SPECIÁLNÍ PROBLÉMY LINEÁRNÍ REGRESE

Modely s kvalitativními (binárními) proměnnými, lineární pravděpodobnostní model. Chyby ve specifikaci modelu (nezařazení relevantních proměnných, zařazení irrelevantních proměnných) a jejich efekt na výsledek analýzy. Modifikace klasického modelu lineární regrese. Modely s heteroskedasticitou, důsledky heteroskedasticity, vážená metoda nejmenších čtverců.

Literatura:

HENDL, J. *Přehled statistických metod zpracování dat: analýza a metaanalýza dat*. Praha, Portál, 2004.

MRKVIČKA, T., PETRÁŠKOVÁ, V.: *Úvod do statistiky*, Jihočeská univerzita, České Budějovice, 2006.

ANDĚL, J. *Matematika náhody*. Praha: Matfyzpress, 2003, 2003.

ANDĚL, J. *Statistické metody*. Praha: Matfyzpress, 2003. ISBN 80-86732-08-8.

ČERMÁKOVÁ, A., Střeleček. *Statistika I*. JU v Českých Budějovicích, 2005.

MELOUN, M., MILITKÝ J. *Zpracování experimentálních dat*. Praha: Plus, 1994.

FOX J. *An R and S-Plus Companion to Applied Regression*. USA: Sage Publications, Thousand Oaks, CA, 2002.

- EVERITT B. S. *An R and S-Plus Companion to Multivariate Analysis*. Springer, 2005.
- SIMONOFF, J. S. *Analyzing Categorical Data*. New York: Springer, 2003. ISBN 0-387-00749-0.
- MAINDONALD, J., BRAUN, J. *Data Analysis and Graphics Using R*. Cambridge University Press, 2003.
- DALGAARD P. *Introductory Statistics with R*. Springer, 2002.
- FARAWAY, J. *Linear Models with R*. Boca Raton : Chapman & Hall/CRC, FL, 2004.
- VENABLES, W., N., RIPLEY, B. D. *Modern Applied Statistics with S*. New York: 4th ed, 2002
- HEIBERGER, R. M., HOLLAND, B. *Statistical Analysis and Data Display: An Intermediate Course with Examples in S-Plus, R, and SAS*. Springer Texts in Statistics. Springer, 2004.
- NEWBOLD, P., CLARLSON, W., THORNE, B. *Statistics for Business and Economics*. Prentice Hall, 2010. ISBN 10:0-13-507248-4.
- FRIEBELOVÁ, J.; KLICNAROVÁ, J. *Rozhodovací modely pro ekonomy*. [skripta]. České Budějovice: Jihočeský univerzita v Českých Budějovicích, 2007.
- PITEL, J. a kol. *Ekonomicko-matematické metody*. Bratislava, Príroda, 1988.
- HILLIER F. S., LIEBERMAN G. J. *Introduction to Operations Research*. New York: McGraw-Hill, 2010. ISBN 978-007-132483-0.
- GROS, I. *Kvantitativní metody v manažerském rozhodování*. Praha: Grada Publishing, 2003. ISBN 80-247-0421-8.
- MAŇAS, M. *Teorie her a její aplikace*. Praha, SNTL, 1991.
- Hušek, R. *Ekonometrická analýza*.. Praha: Oeconomica, 2007. ISBN 978-80-245-1300-3.
- Tvrdoň, J. *Ekonometrie*.. Praha: Credit, 1999. ISBN 80-213-0819-2.
- Wooldridge, J. M. *Introductory Econometrics: A Modern Approach, 4th edition*. South-Western Cengage Learning, 2009. ISBN 978-0-324-66054-8.

Předmět SZZ: Finance (KUF/SZFT)

(KUF/FTR, KUF/CFTR - Finanční trhy,

KUF/MFN, KUF/CMFN - Mezinárodní finance,

KUF/VFN2, KUF/VFN2A , KUF/CVFN2 - Veřejné finance II)

Navazující magisterský studijní program: N0488A050006 Finance a účetnictví

Okruh Finanční trhy

1. Finanční trhy v ekonomickém systému, funkce finančních trhů, efektivita finančních trhů, členění finančních trhů.
2. Úroková míra, teorie úrokových měr, druhy úrokových měr.
3. Výnos, riziko a likvidita investičních instrumentů, měření výnosů, rizika a likvidity, členění výnosů a rizika, likvidita investičního instrumentu a trhu.
4. Výnos a riziko portfolia, efektivní hranice, výběr optimálního portfolia, přímka kapitálového trhu (CML), Model CAPM.
5. Globální, odvětvová a firemní fundamentální analýza, metody a modely stanovení vnitřní hodnoty akcie, vstupy pro modely pro výpočet vnitřní hodnoty, dividendové diskontní modely, ziskové modely, historické modely, cash-flow modely.
6. Technická analýza, podstata a základní principy technické analýzy, Dow Theory, metody a nástroje technické analýzy, formace a indikátory technické analýzy.
7. Psychologická analýza, Le Bonova psychologie davu, Kostolanyho investiční psychologie, Keynesova investiční psychologie, Drasnarova investiční psychologie, teorie spekulativních bublin.
8. Teorie efektivních trhů, předpoklady, formy a charakteristiky efektivního trhu, model náhodné procházky, anomálie narušující efektivitu trhu, behaviorální finance.
9. Burza - pojem, funkce a význam, druhy burz, burzovní systém a jeho složky.
10. Emise cenných papírů, druhy emise, emisní zprostředkovatelé, průběh veřejné nabídky akcií, průběh veřejné nabídky dluhopisů.
11. Kolektivní investování, subjekty kolektivního investování, právní formy investičních fondů, členění fondů kolektivního investování.

12. Ostatní institucionální investoři na kapitálových trzích - penzijní fondy, pojišťovny a obchodníci s cennými papíry.

Okruh Mezinárodní finance

1. Platební bilance země, její definice, význam a struktura. Salda platební bilance. Investiční pozice země, zahraniční dluh. Platební bilance, devizový trh a devizový kurz - vzájemná provázanost.

2. Devizový trh, vymezení, funkce, organizace devizového trhu, subjekty na devizovém trhu. Kotace devizových kurzů. Základní typy transakcí na devizovém trhu.

3. Intervence centrálních bank na devizových trzích. Vliv devizových intervencí centrální banky na utváření kursu.

4. Režimy devizových kurzů. Mezinárodní měnový systém.

5. Zákon jedné ceny a mechanismus zbožové tržní arbitráže. Teorie parity kupní síly, relativní a absolutní verze. Reálný devizový kurz a index reálného devizového kurzu.

6. Fisherovy vztahy, nekrytá úroková parita a nekrytá úroková arbitráž. Podmínka kryté úrokové parity. Vztah mezi termínovým devizovým kursem a budoucím promptním kursem. Ustanovení rovnovážného devizového kursu v krátkém období v souvislosti s paritou úrokových sazeb.

7. Hedging devizové expozice. Zajištění pomocí forwardu. Zajištění na peněžním trhu. Zajištění pomocí devizových futures. Zajištění pomocí devizové opce.

8. Forwardový kontrakt na cizí měnu.

22. Swapové devizové kontrakty. Měnové swapy a devizové (FX) swapy.

9. Měnové futures kontrakty.

10. Měnové opční kontrakty.

Okruh Veřejné finance

1. **Veřejný a vládní sektor.** Vládní a veřejný sektor v metodice GFS. Vládní sektor ČR - rozpočtová soustava a rozpočtová pravidla v ČR, vládní příjmy a výdaje. Dlouhodobé tendence ve vývoji vládního sektoru – rozvojové modely, Wagnerův zákon, Baumolova nákladová choroba.

2. **Právní stát, instituce a vláda z pohledu veřejných financí.** Typologie selhání trhu - selhání trhu z hlediska efektivnosti. Vláda zákona, soukromé vlastnictví, trhy a anarchie. Konflikt

principála a agenta v politice - asymetrické informace, vyhledávání renty, ekonomická teorie byrokracie.

3. **Veřejné statky.** Charakteristiky veřejných statků – čisté veřejné statky, smíšené statky, efekt přetížení, veřejný statek a přirozený monopol. Dobrovolné platby za veřejné statky - asymetrie informací a neodhalené preference, Lindahlovo řešení, věžňovo dilema a dobrovolný příspěvek na zabezpečení veřejného statku. Možnosti řešení asymetrie informací - Clarkova daň, uživatelské poplatky, Tieboutova hypotéza.

4. **Zdanění.** Spravedlnost zdanění - zásada zdanění podle užitku a podle schopnosti daňové úhrady. Efektivnost zdanění - daňové břemeno a incidence daní. Daňové úniky - mikroekonomický model.

5. **Dluhové financování vládních výdajů.** Dluhové financování a princip užitku (ekvivalence). Model překrývajících se generací, sdílení daní mezi generacemi. Ricardova ekvivalence. Fiskální iluze. Rozpočtový přebytek. Vliv dluhového financování vládních výdajů na trh zapůjčitelných fondů.

6. **Deficitní sklon veřejných financí.** Barrův model rozpočtové rovnováhy. Příčiny deficitního sklonu veřejných financí – fiskální iluze voličů, intertemporální redistribuce, politický rozpočtový cyklus, common pool problém a další možné příčiny.

7. **Fiskální pravidla a fiskální instituce.** Možnosti řešení deficitního sklonu veřejných financí - numerická fiskální pravidla, střednědobé rozpočtové rámce, nezávislé rozpočtové instituce. Pakt stability a růstu EU. Evropská legislativa fiskálních rámců. Fiskální rámec v ČR – zákon o pravidlech rozpočtové odpovědnosti.

8. **Stabilizace vládního dluhu.** Rozpočtové deficity a dynamika dluhu. Možnosti stabilizace vládního dluhu.

Literatura:

BALDWIN, R. E., & WYPLOSZ, C. (2013). *Ekonomie evropské integrace* (4. vydání). Grada Publishing. Kapitola 17.

JÍLEK, M. (2011). *Deficitní sklon veřejných financí a fiskální pravidla*. In Úloha veřejných financí v řešení problémů a dopadů současné krize (p. 5-35). Wolters Kluwer.

MAAYTOVÁ, A., OCHRANA, F., & PAVEL, J. (2015). *Veřejné finance v teorii a praxi*. Grada Publishing.

MANDEL, M., & DURČÁKOVÁ, J. (2016). *Mezinárodní finance a devizový trh*. Management Press.

PEKOVÁ, J. (2011). *Veřejné finance: teorie a praxe v ČR*. Wolters Kluwer.

REJNUŠ, O. (2014). *Finanční trhy* (4., aktualizované a rozšířené vydání). Grada Publishing.

VESELÁ, J. (2019). *Investování na kapitálových trzích* (3. vydání). Wolters Kluwer.